

Зимна буря.

Дебелъ снѣгъ покриваше земята. Климѣ бѣ изкаралъ овцитѣ далечко отъ селото при оброчището „Св. Архангелъ“ да се поразходятъ и да пиятъ вода на рѣката.

Изеднажъ задуха силенъ севѣренъ вѣтръ, който все повече се усиливаше. По куршуменото небе вирнаха глави сиви и черни облаци и ползиха къмъ оброчището. Започна да вали снѣгъ. Вѣтрътъ се наду съ всички сила, понесе снѣга отъ небето и земята, забърка го въ страшна виявица и бръскаше съ него на всички страни. Настана ужасна буря. Въздухътъ се изпълни съ снѣжни парцалчета, които летѣха въ страшенъ безпорядъкъ и не можеха ни минутка да се спратъ на едно мѣсто, а вѣтрътъ съ бѣсъ пици, фучи, плющи и реве като побѣснѣлъ звѣръ.

Трепна Климеовото юнашко сърце. Събра той овцитѣ и поведе ги къмъ село, но виявицата бѣ